

צט א יְהוָה מֶלֶךְ יִרְגְּזוּ עַמִּים יֹשֵׁב בְּרוּכִים תִּנְנוּט הָאָרֶץ: ב יְהוָה בְּצִיּוֹן גְּדוֹל וְרַם הוּא עַל כָּל הָעַמִּים: ג יוֹדוּ שִׁמְךָ גְּדוֹל וְנוֹרָא קְרוֹשׁ הוּא: ד וְעוֹ מֶלֶךְ מִשְׁפָּט אָהֵב אֶתָּה בּוֹנֵנֵת מִיִּשְׂרָאֵל מִשְׁפָּט וְצִדְקָה בְּיַעֲקֹב אֶתָּה עֲשִׂיתָ: ה רֹמְמוֹ יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְהִשְׁתַּחֲוִי לְחַדְשׁוֹ רִגְלָיו קְרוֹשׁ הוּא: ו מֹשֶׁה וְאַהֲרֹן בְּכֹהֲנָיו וְשִׁמְוֵאל בְּקִרְאֵי שְׁמוֹ קִרְאִים אֶל יְהוָה וְהוּא יַעֲנֵם:

להיות חסיד

ה' מלך ירגזו עמים (צט, א): [שימוש תהלים לפרק צט] להיות חסיד.

זוהר תהלים

(דף כ"א:) וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ. כְּשֶׁבֵא אֶצֶל יַעֲקֹב, לָקַח כַּח מְאוֹתוֹ פְּנוֹת עָרֵב בְּדִין הַקֶּשֶׁה. וַיַּעֲקֹב הָיָה נִכְלָל בּוֹ וְלֹא יָכַל לוֹ. וַיֵּרָא כִּי לֹא יָכַל לוֹ וַיִּגַע בְּכַף יָרְכוּ. לָקַח תִּקְוָה הַדִּין מִשָּׁם, בְּגִלְל שִׁירָךְ הוּא מִחוּץ לַגּוֹף. שִׁיעֲקֹב הָיָה גּוֹף, וְגוֹפּוֹ הָיָה כְּלוּל בְּסוּד שֶׁל שְׁתֵּי דְרָגוֹת בְּסוּד שֶׁנִּקְרָא אָדָם. כִּיִּן שֶׁלָּקַח תִּקְוָה מִחוּץ לַגּוֹף, מִיָּד - וַתִּקַּע כַּף יָרְךְ יַעֲקֹב. וְלֹא הִתְנַבֵּא אִישׁ מִשָּׁם עַד שֶׁבֵא שִׁמְוֵאל, וְעַל זֶה נִצַּח יִשְׂרָאֵל כְּתוּב בּוֹ, כִּי לֹא אָדָם הוּא. יְהוֹשֻׁעַ נִתְנַבֵּא מֵהוֹדוֹ שֶׁל מֹשֶׁה, שֶׁכְּתוּב (במדבר כז) וַנִּתַּתְּ מֵהוֹדֶךָ עָלָיו. הוֹד. וְזוֹ דְרָגָה חֲמִישִׁית. נִצַּח - יָרְךְ שֶׁמֵּאל שֶׁל יַעֲקֹב. וְלָכֵן בָּא דוֹד וְכִלְל אוֹתוֹ בְּיָמִין, שֶׁכְּתוּב (תהלים טז) נַעֲמוֹת בְּיָמֶיךָ נִצַּח. יָמֶיךָ לֹא כְּתוּב אֶלָּא בְּיָמֶיךָ. מֵה הִטְעַם נִחְלָשָׁה יָרְךְ יַעֲקֹב? בְּגִלְל שֶׁהִתְקַרַּב אֵלָיו צַד הִטְמָאָה וְלָקַח מִמֶּנּוּ כַח, וְהִתְעַכַּב עַד שִׁמְוֵאל. וְעַל זֶה בָּא לְהִזְכִּיר שֶׁזָּהוּ יָרְךְ שֶׁל יִשְׂרָאֵל, שֶׁכְּתוּב וְגַם נִצַּח יִשְׂרָאֵל. וְעַל זֶה כָּל דְּבָרָיו הָיוּ בְּדִין בְּרֵאשִׁית וּלְבִסוּף.

ועוד, שהקדוש ברוך הוא כלל אותו אחר כך בהוד, מתי? לאחר שמשח

ועז מלך משפט אהב - זה הקדוש ברוך הוא

ועז מלך משפט אהב וגו' (צט, ד): זוהר ח"א פ' ויחי (דף רלב:) פתח רבי יוסי ואמר, ועז מלך משפט אהב - זה הקדוש ברוך הוא. ועז מלך - תקף שמחזק הקדוש ברוך הוא אינו אלא במשפט, שהרי במשפט עומדת הארץ, כמו שנאמר (משלי כט) מלך במשפט יעמיד ארץ. ומשום כך, ועז מלך משפט אהב, ולא [מתחזקת] נתקנת כנסת ישראל אלא במשפט, משום שמשם נזונית, וכל הברכות שנוטלות, היא נוטלת משם, ולכן ועז מלך משפט אהב - כל התשוקה וכל האהבה שלה כנגד המשפט. אתה כוננת מישרים - סוד של שני הכרובים למטה, שהם תקון וישוב העולם, והרי נתבאר.

שמואל שקול כמושה ואהרן - במדת נצח והוד

משה ואהרן בכהניו ושמואל בקראי שמו וגו' (צט, ו): זוהר ח"א פ' בראשית